

ПРАВОВІ ЗАСАДИ СПІВРОБІТНИЦТВА УКРАЇНИ ТА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ У СФЕРІ СПІЛЬНОЇ БЕЗПЕКОВОЇ ТА ОБОРОННОЇ ПОЛІТИКИ

Слюсаренко Ю. А.

Кандидат юридичних наук, доцент кафедри конституційного права Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Анотація. У цій статті розглядаються основні проблеми співробітництва Україна – ЄС у сфері спільної політики безпеки та оборони (СПБО) та обґрунтовується необхідність подальшої інтеграції України в ЄС задля розвитку спільної безпекової політики.

Головна ідея спільної безпекової політики ЄС полягає у забезпеченні миру, зміцненні міжнародної безпеки відповідно до принципів, визначених у Статуті ООН, сприяння міжнародній співпраці, поширення та зміцнення демократії, верховенство права, повага до прав людини та основних свобод.

Історичний розвиток Європи засвідчує, що гарантування безпеки на континенті є одним із основоположних завдань інтеграційних процесів у Європі.

Оскільки, дана сфера співпраці європейських країн набуває все більшого значення та інституційного характеру, то вона становить все більший інтерес для України.

За умови агресивної політики Російської Федерації в бік України та зовнішньоєвропейський вектор нашої держави, то зближення України з ЄС у сфері СПБО набуває більшої актуалізації у двосторонніх відносинах України – ЄС.

Саме тому дослідження проблеми співробітництва Україна – ЄС у сфері СПБО потребує більш глибокого вивчення задля поглиблення інтеграційного процесу України в ЄС, зміцнення кордонів та підтвердження принципу миру та стабільності в Європі.

Ключові слова: СПБО, Європол, Євроюст, Європейське оборонне агентство, Військовий штаб ЄС, Угода про асоціацію Україна – ЄС.

Постановка проблеми. В умовах розгортання агресивної політики Російської Федерації в бік України (анексія АРК, військові операції на сході України) співробітництво нашої країни з ЄС у сфері безпекової та оборонної політики набуває все більшого значення. Зближення нашої держави та ЄС у даній сфері не тільки значно прискорить процес інтеграції, а й зміцнить наші кордони і підтвердить принцип миру та стабільності в Європі.

Мета статті – проаналізувати основні тенденції розвитку співробітництва України та Європейського Союзу в сфері безпекової та оборонної політики в контексті реалізації курсу повної інтеграції України в ЄС та підтримання принципу миру та стабільності в Європі.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Проблема співробітництва України та ЄС у сфері спільної безпекової та оборонної політики досліджується такими відомими вченими як Муравйов В. І. [9], Божко С. О., Божко Я. О. [3], Коваленко Г. [5], Коломієць О. В., Золкіна М. Ю., Головнєв Д. В. Дана тема дослідження активно розглядається і обговорюється на регулярних зустрічах представників України та ЄС на вищих рівнях.

Основні результати дослідження. З огляду на останні події сьогодення питання двостороннього партнерства Україна – ЄС в сфері безпекової політики набувають особли-

вого значення. Співпраця європейських країн та правоохоронних органів України у сфері боротьби зі злочинністю і безпеки набула системного характеру після видання Указу Президента України від 11 червня 1998 року за № 615/98, яким було затверджено Стратегію інтеграції України до Європейського Союзу [1].

Це був перший документ, який передбачав співпрацю Україна – ЄС в правоохоронній сфері та визначив основні пріоритети діяльності органів виконавчої влади на період до 2007 року, протягом якого мали бути створені передумови, необхідні для набуття Україною повноправного членства в Європейському Союзі.

Наступним документом став План дій «ЄС – Україна» від 21 лютого 2005 року, яким було передбачено, що МВС України братиме дієву участь у реалізації пріоритетних напрямків зовнішньої політики України, і відповідно до своєї компетенції є виконавцем близько двадцяти заходів Плану дій «Україна – ЄС», зокрема в галузі «Юстиція, свобода і безпека», проводить активну роботу у сфері європейської та євроатлантичної інтеграції [2].

В рамках документу План дій «ЄС – Україна» співробітництво двох сторін здійснюється на основі шести спільних програм: «Заохочення демократичних процесів в Україні та на Південному Кавказі», «Міжнародне співробітництво у галузі боротьби з кримінальною злочинністю» та «Підтримка належного врядування: проект проти корупції», «Проект проти відмивання грошей та фінансування тероризму» та інші.

Серед практичного співробітництва найбільш успішною в контексті СПБО є участь у врегулюванні кризових ситуацій. Готовність європейської сторони до взаємодії з нашою державою в цьому напрямку, очевидно, пояснюється тим, що вона не прагне за нинішнього стану справ в Україні розширеного політичного діалогу, подальшої розбудови механізмів співробітництва, вироблення та узгодження спільних позицій. Невеликий реальний внесок України у вигляді технічних засобів та особового складу до реалізації миротворчих операцій не дозволяє нашій державі бути належним чином представленою в органах СПБО на сучасному етапі, в тому числі й через фінансові аспекти. Наразі, і це є позицією європейської сторони, може йти мова лише про долучення України до миротворчих операцій та заходів по врегулюванні кризи Європейським Союзом [3].

Участь України в СПБО регулюється Угодою між ЄС та Україною про визначення загальної схеми участі України в операціях Європейського Союзу з урегулювання криз від 13 червня 2005 року [4]. Виходячи з визначення європейської інтеграції України як стратегічного пріоритету державної політики, більш тісне залучення України до участі в СПБО відповідає національним інтересам нашої держави. Активні дії на цьому напрямку дозволять Україні реалізувати такі цілі:

- 1) залучення до процесу становлення європейської системи безпеки, що розширить можливості забезпечення національної безпеки;
- 2) розширення можливостей для інтенсифікації військово-технічної співпраці з державами-членами ЄС, що служитиме розвитку та технологічній модернізації оборонно-промислового комплексу України;
- 3) сприяння залученню до європейського політичного процесу, що зміцнюватиме європейську ідентифікацію України;
- 4) сприяння зростанню партнерської довіри і створення ґрунтовних передумов справжнього союзництва;
- 5) сприяння розгортанню ефективного політичного діалогу щодо європейської інтеграції України;
- 6) ствердження міжнародної репутації і ролі України в європейських справах як «надійного і передбачуваного союзника, відповідального європейського гравця» [5].

В 2010 році було ратифіковано угоду між Україною та Європолем про стратегічне співробітництво [6]. Головні позиції даної угоди зводились до наступного:

- Україна призначає Міністерство внутрішніх справ України діяти як національний контактний пункт між Європейським поліцейським офісом (Європолем) та іншими компетентними органами України;
- засідання на високому рівні між Європолем і компетентними органами України мають проводитися регулярно для обговорення питань, які стосуються цієї Угоди та співробітництва в цілому.

Цитуючи текст угоди необхідно зазначити, що «контактний пункт, призначений Україною, і той, що призначений Європолем, проводять між собою регулярні консультації з питань політики й питань, що становлять взаємний інтерес, з метою виконання їхніх завдань і координації їхніх відповідних дій». Обмін інформацією, визначеною угодою, здійснюється лише на умовах, передбачених нею. Інформація, обмін якою здійснено згідно з угодою, використовується лише для цілей угоди та під час розслідування, кримінального переслідування, запобігання кримінальним правопорушенням і процесуальних дій, пов'язаних із кримінальними справами. Обмін інформацією не стосується питань взаємного надання правової допомоги в кримінальних справах. Унаслідок цього жодні положення Угоди не перешкоджають положенням будь-якої угоди про надання взаємної правової допомоги, здійсненню робочих контактів правоохоронних органів чи будь-яким іншим угодам або домовленостям щодо обміну інформацією між Україною та будь-якою державою – членом Європейського Союзу, не стосуються їх якимось чином і не впливають на них.

З Європолем також підписана Угода про оперативне співробітництво, яка покликана поглибити відповідну взаємодію сторін. Угода, зокрема, передбачає налагодження співробітництва між Україною та Європолем з метою підтримки держав-членів Європейського Союзу в попередженні і боротьбі з організованою злочинністю, тероризмом та іншими формами міжнародної злочинності, зокрема шляхом обміну інформацією між сторонами.

На порядку денному постало питання про розробку угоди про співробітництво з Європейською організацією з питань юстиції (Євроюст), завданням якої є надання сприяння органам кримінального переслідування держав-членів ЄС у боротьбі проти серйозної транскордонної злочинності. З цією метою Євроюст координує обмін інформацією, надання правової допомоги та процес видачі правопорушників.

Питання енергетичної безпеки Україна – ЄС також є визначним напрямком співробітництва. Після українсько-російського газового конфлікту 2009 р., який безпосередньо зачепив дві третини європейських країн, зацікавлення Євросоюзу у стабільному транзиті газу українською територією зумовило активне обговорення теми участі у модернізації української газотранспортної системи [7]. 29 березня 2009 р. відбулося підписання Брюссельської декларації про модернізацію української ГТС та це і стало першим кроком до розробки конкретних проектів у цій сфері. Тут варто зазначити, що Російська Федерація усіяло гальмує процес розвитку тристороннього діалогу і робить акцент на двосторонніх домовленостях, окремо з Україною та окремо ЄС.

Перспектива військової співпраці Україна – ЄС набуває все більшого значення з огляду на агресивну політику Росії в бік України, зростаюча небезпека на кордонах Україна-Росія та порушення принципу стабільності та миру в Європі.

Пріоритетами військової співпраці між Україною та Євросоюзом на сьогоднішній день слід визнати:

- розширення формату військово-політичного діалогу між керівництвом Збройних Сил України та Військовим комітетом і Секретаріатом Ради ЄС;
- навчання українських офіцерів в освітніх закладах ЄС;
- підготовка до спільних військових навчань, а також багатонаціональних операцій з підтримання миру;
- залучення Збройних Сил України до формування багатонаціональних бойових тактичних груп (далі – БТГ) ЄС;
- використання можливостей України щодо повітряних перевезень під час операцій Євросоюзу.

На даний час Збройні Сили України були залучені до низки військових операцій ЄС, а саме: операція Європейського Союзу «EU NAVFOR ATALANTA», яка здійснювалась відповідно до Указу Президента України від 20 січня 2010 року № 41/2010 "Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 20 листопада 2009 року «Щодо участі України в операції Європейського Союзу «EU NAVFOR ATALANTA» та операція щодо залучення Збройних Сил України до Військової тренувальної місії Європейською Союзу в Республіці Малі, яка була розпочата відповідно до Указу Президента України від 14 січня 2014 року № 5/2014 «Про участь України у Військовій тренувальній місії Європейською Союзу в Республіці Малі».

Також відбулось залучення Збройних Сил України до складу бойових тактичних груп Європейського Союзу (далі – БТГ ЄС) вперше ще у 2010 року шляхом набуття статусу асоційованого учасника БТГ ЄС «Балтійська» (Республіка Польща, Федеративна Республіка Німеччина, Словацька Республіка, Литовська Республіка та Латвійська Республіка), сили та засоби якої могли б бути залучені до складу зазначеної БТГ у разі необхідності. З 01 січня 2014 року вдруге сили та засоби Збройних Сил України залучалися до оперативного чергування у складі БТГ ЄС «Хелброк» (Грецька Республіка, Республіка Болгарія, Румунія та Республіка Кіпр). У Збройних Силах України продовжується робота щодо залучення сил та засобів до майбутньої БТГ ЄС країн-членів Вишеградської четвірки (Республіка Польща, Словацька Республіка, Угорщина, Чеська Республіка [8]), чергування якої заплановано у першому півріччі 2016 року.

Наскільки результативно буде продовжуватись співпраця України з ЄС у сфері СПБО залежить від низки чинників, зокрема:

- наявність політичних суперечностей у баченні державами Євросоюзу перспектив СПБО;
- наявність дефіциту матеріального і комунікаційного ресурсу ЄС;
- Європейський Союз не зацікавлений в Україні як партнері в становленні європейської системи безпеки;
- В правопорядку ЄС не прописана інституційна складова участі третіх країн у СПБО;

З огляду на ці чинники Україна повинна здійснювати активну послідовну та цілеспрямовану політику з подолання перешкод участі України в СПБО.

Можливими варіантами можуть бути такі:

- 1) ЄС утворює в межах СПБО окрему програму партнерства з третіми країнами (передусім з тими, хто є партнерами ЄС за програмою «Ширшого сусідства»);
- 2) асоційоване партнерство України з ЄС у рамках СПБО [5].

Звичайно для України більш привабливим є другий варіант розвитку подій, оскільки він поглиблює процес інтеграції України в ЄС.

Враховуючи вище сказане, то звичайно на сьогодні зусилля варто також зосередити на налагодженні співпраці українських військових експертів з Європейським оборонним

агентством та Військовим штабом Європейського Союзу. Це перш за все стосується кооперації у сфері аналізу та планування розвитку військових сил, уніфікації військового спорядження та спільні зусилля по відстеженню розвитку подій у європейській оборонній індустрії.

Аналізуючи співпрацю ЗСУ України з Військовим комітетом ЄС та Військовим штабом ЄС необхідно зазначити, що у 2014 році започатковано новий формат військово-політичного діалогу начальника Генерального штабу – Головнокомандувача Збройних Сил України та Голови Військового комітету ЄС та консультації з Військовим штабом ЄС у рамках щорічного Робочого плану співробітництва Збройних Сил України та Секретаріату Ради ЄС (у сфері Спільної політики безпеки і оборони), а саме: окрім регулярних зустрічей воєначальників Збройних Сил України та ЄС (як правило, двічі на рік), запроваджено телефонні розмови (04 березня 2014 року) [8].

ЗСУ України активно співпрацює з Європейською службою зовнішньої діяльності у рамках Панелі з питань Спільної політики безпеки та оборони, яка започаткована у травні 2013 року та передбачає обмін досвідом з питань підготовки до залучення в операціях, навчаннях, бойових тактичних групах Європейського Союзу та фахової підготовки з питань СПБО.

Після початку дестабілізації ситуації на Україні пов'язаної із вторгненням Російської Федерації Європейська Служба зовнішньої діяльності ЄС перебувала з делегацією в період з 31 березня по 8 квітня 2014 з метою забезпечення підтримки ЄС у питаннях стабілізації ситуації в Україні.

Також триває співробітництво із Європейським коледжем безпеки та оборони, а саме розробляється фахова підготовка представників Збройних Сил України з питань СПБО.

Національним університетом оборони України імені Івана Черняхівського та Головним управлінням військового співробітництва та миротворчих операцій Генерального штабу Збройних Сил України кожного року проводиться орієнтаційний курс СПБО за сприяння Європейського коледжу безпеки і оборони.

Характеризуючи стан сучасного співробітництва Україна – ЄС у сфері СПБО неможливо обійти стороною Угоду про асоціацію Україна-ЄС, яка прийшла на зміну Угоді про партнерство та співробітництво. Політична частина Угоди про асоціацію була підписана 21 березня 2014 року, а економічна 27 червня 2014 року і наданий час Верховна Рада України її ратифікувала.

Співпраці у сфері СПБО був присвячені Розділ II Угоди «Політичний діалог і реформи, політична асоціація, співробітництво і конвергенція у сфері зовнішньої і політики і політики безпеки», який передбачає кооперацію двох сторін Угоди лише на рівні політичного діалогу, який буде проводитись по рівням та форумам.

Саміт Україна – ЄС буде найвищим рівнем політичного діалогу. На міністерському рівні діалог здійснюватиметься у рамках Ради з питань асоціації.

Відповідно до Порядку денного асоціації Україна – ЄС, який доповнює Угоду, у сфері СПБО передбачається посилення консультацій через дипломатичні і військові канали з метою вирішення міжнародних проблем, враховуючи приєднання України до декларацій і спільних позицій ЄС.

Висловлюється необхідність продовження діалогу з питань імплементації Стратегії європейської безпеки, визначення можливостей участі України у операціях в рамках СПБО, подальшу імплементацію Севільських домовленостей стосовно консультацій і співпраці між ЄС та Україною у питаннях участі України у операціях з врегулювання конфліктів та відповідних навчаннях, вивчення можливостей участі збройних сил України у формуванні багатонаціональних тактичних бойових груп [9]. Також особлива увага при-

діляється питанню боротьби з тероризмом та нерозповсюдження зброї масового ураження на засадах Спільної позиції Ради 2008/944/СЗППБ.

Висновки. Таким чином, можна зробити висновок, що подальший нагальний розвиток співробітництва у сфері СПБО між Україною – ЄС є для нашої держави визначальним пріоритетом. В умовах агресії Російської Федерації в бік України закріплення військового співробітництва з країнами ЄС надасть нам додаткові можливості не тільки для міцного захисту наших кордонів, а і більш поглибленої інтеграції нашої держави в Європейський Союз. Зараз тримаючи вектор зовнішньої політики в бік Європи необхідно зосередити свою увагу на виробленні окремих документів, які б регулювали і поглиблювали співпрацю України та ЄС у військовій сфері. Обмін військового потенціалу, інформації та практики ведення бойових дій дало б змогу ЗСУ відповідати європейським стандартам.

Згідно чинної Угоди про асоціацію співробітництво у сфері СПБО здійснюється лише на рівні політичного діалогу, що є недостатнім для всебічної кооперації України та ЄС у сфері забезпечення безпеки та оборони і підтримання миру і стабільності в Європі.

Список використаної літератури

1. Указ Президента України «Про затвердження Стратегії інтеграції України до Європейського Союзу» від 11 червня 1998 року за № 615/98 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/615/98>.
2. План дій Європейського Союзу в галузі юстиції та внутрішніх справ: Погоджений на IV засіданні Комітету з питань співробітництва між Україною та ЄС 12. 12. 2001 р. (м. Київ). – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>.
3. Божко С. О., Божко Я. О. Стан і перспективи співробітництва України з Європейським Союзом у контексті спільної зовнішньої і безпекової політики // Актуальні проблеми міжнародних відносин. – 2012. – Випуск 111. Частина 1. – С. 98-108.
4. Угода між Європейським Союзом та Україною про визначення загальної схеми участі України в операціях Європейського Союзу з урегулювання криз від 13 червня 2005 року // Офіційний вісник України. – 2008. – № 24. – С. 55-57.
5. Геннадій Коваленко. Безпекові та оборонні структури ЄС в рамках Лісабонського Договору. Поради та перспективи для співпраці Україна – ЄС // Лісабонський Договір: аналіз впливу на відносини між ЄС та Україною у міжнародній, безпековій та оборонній політиці / Упорядники: Коломієць О. В, Золкіна М. Ю., Головнєв Д. В. – К., 2011. – С. 70-81.
6. Закон «Про ратифікацію Угоди між Україною та Європейським поліцейським офісом про стратегічне співробітництво» від 5 жовтня 2010 року № 2576-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 6. – С. 48-49.
7. Дар'я Костюченко – «Україно-російські відносини:енергетичний вимір» // – Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.viche.info/journal/1421>.
8. Офіційний веб-сайт Міністерства Оборони України // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.mil.gov.ua/eurointegration/spivrobotnicztvo-zbrojnih-sil-ukraini-ta-es.html>.
9. Муравйов В. І. Асоціація України з Європейським союзом: стан, проблеми, перспективи // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.iir.edu.ua>.
10. Гладенко О. М. Правові основи зовнішньополітичної діяльності ЄС за Лісабонським договором: український контекст // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/Soc_Gum/Nvamu_pr/2010_1/20.pdf.

THE LEGAL BASIS OF COOPERATION BETWEEN UKRAINE AND EU IN SPHERE OF COMMON SECURITY AND DEFENCE POLICY

Sliusarenko Y. A.

Candidate of Law Science, Associate Professor, Department of Constitutional Law of Kyiv National Taras Shevchenko University.

Abstract. *The article considers the main problems of cooperation between Ukraine and EU in sphere of common security and defense policy and gives the reasons to continue the integration of Ukraine into EU for cultivation the common security policy.*

The main idea of common security and defense policy is the confirmation of peace, consolidation of international security as to the principles of the Charter of the United Nations, encouragement of international collaboration, widening and strengthening of democracy, rule of law, respect to the human rights and fundamental freedoms.

Historical development of Europe confirms, that the security on the continent is the main mission of integration process.

This sphere of collaboration becomes more institutional and more interesting for Ukraine.

Because of aggressive policy of Russian Federation and European vector of Ukrainian foreign policy the cooperation between Ukraine and EU in sphere of common security and defense policy becomes more relevant today.

Investigation of this problem demands more deeper study for resulting integration of Ukraine into EU and for strengthening the borders, confirmation the principle of peace and stability in Europe.

Key words: *common security and defense policy, Europol, Eurojust, the European Defense Agency (EDA), the European Union Military Staff (EUMS), the Ukraine-EU Association Agreement.*

Referances

1. Ukaz Prezidenta Ukraine «Pro zatverdzhennia Strategii integracii Ukraine v EU» vid 11 chervnja 1998 roku za № 615/98 // [Electroni resurs]. – Rezim dostypu: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/615/98>.
2. Plan dii EU v galuzi usticii ta vnutrishnix sprav: Pogodztu na IV zacidanni Komitety z putan spivrobitnuztva miz Ukraine ta EU 12. 12. 2001 g. (m. Kyiv). – [Electroni resurs]. – Rezim dostypu: <http://zakon.rada.gov.ua>.
3. Bozko C. O., Bozko J. O. Stan i perspektivu spivrobitnuctva Ukraine z EU y contecti spilnoii zovnishnioii i bespecovoi polituku// Aktualni problemu miznarodnux vidnosun. – 2012. – Vupusk 111. Chactuna 1. – S. 98-108.
4. Ugoda miz EU ta Ukraine pro vuznachenia zagalnoi sxemu uchasti Ukraine v operaziakh EU z ureguluvania kris vid 13 chervnia 2005 roku // Ohizini vbsnuk Ukraine. – 2008. – № 24. – S. 55-57.
5. Genadii Kovalenko. Bezpekovi ta oboronii strukturu EU v ramkax Lissabonskogo dogovory. Poradu ta perspektivu dlia spivprazi Ukraine0EU // Lissabonski Dogovor: analiz vpluvy na vidnosunu miz EU ta Ukraine y miznarodnii, bespekovi ta oboronni polituzi/ Yporiadnuku: Kolomiez O. V., Zolkina M. J., Golovniiov D. V. – K., 2011. – S.70-81.
6. Zakon «Pro ratuhikaziu Ugodu miz Ukraine ta Evropeskum polzieskim ohisom pro strategichne spivrobitnuztvo» vid 5 jovtnia 2010 roku № 2576 –VI // Vidomosti Verhovnoii Radu Ukraine. – 2011. – № 6. – S. 48-49.
7. Daria Kostuchenko – «Ukraino-rossiski vidnosinu: energetichnu vumir» // – [Electroni resurs]. – Rezim dostypu: <http://www.viche.info/journal/1421>.
8. Ohizinu veb portal Ministerstva Oboronu Ukraine. – [Electroni resurs]. – Rezim dostypu: <http://www.mil.gov.ua/eurointegration/spivrobitnicztvo-zbrojnih-sil-ukraini-ta-es.html>.
9. Muroviov V. I. Acoisia Ukraine z EU: stan, problemu, perspektivu // [Electroni resurs]. – Rezim dostypu: <http://www.iir.edu.ua>.
10. Gladenko O.M. Pravovi osnovu zovnishniopolituchnoii dialnosti EU za Lissbonskim dogovorom: ukrainski kontesst. – [Electroni resurs]. – Rezim dostypu: http://www.nbu.gov.ua/portal/Soc_Gum/Nvamu_pr/2010_1/20.pdf.

ПРАВОВЫЕ ОСНОВАНИЯ СОТРУДНИЧЕСТВА УКРАИНЫ И ЕВРОПЕЙСКОГО СОЮЗА В СФЕРЕ ОБЩЕЙ ПОЛИТИКИ БЕЗОПАСНОСТИ И ОБОРОНЫ

Слюсаренко Ю. А.

Кандидат юридических наук, доцент кафедры конституционного права Киевского национального университета имени Тараса Шевченко.

Аннотация. В статье рассматриваются основные проблемы сотрудничества Украины и ЕС в сфере общей политики безопасности и обороны и обуславливаются необходимость дальнейшей интеграции Украины в ЕС для развития общей политики безопасности.

Главная идея общей политики безопасности ЕС состоит в обеспечении мира, укреплении международной безопасности в соответствии с принципами, определяемые Статутом ООН, содействие международному сотрудничеству, распространение и укрепление демократии, верховенства права, уважение прав человека и основных свобод.

Историческое развитие Европы подтверждает факт, того что гарантирование безопасности на континенте является одной из основоположных задач интеграционных процессов.

Поскольку, данная сфера сотрудничества европейских стран становится более институционализированной, она начинает становиться все более интересной для Украины.

При условии агрессивной политики Российской Федерации и последующее сближение Украины и ЕС в сфере ОПБО становится более актуальной в двусторонних отношениях Украина – ЕС.

Поэтому исследование проблемы сотрудничества Украины – ЕС в сфере ОПБО нуждается в более глубоком изучении для развития процесса интеграции Украины в ЕС, укрепления границ и подтверждения принципа мира и стабильности в Европе.

Ключевые слова: общая политика безопасности и обороны, Европол, Евроюст, Европейское оборонное агентство, Военный штаб ЕС, Договор про ассоциацию Украина – ЕС.